

Vsiljena Goriška? Ne hvala.

Tor 09.10.2007

ORODJA

 NATISNI SHRANI POŠLJI

Spoštovani člani Foruma za Goriško (FGZ), poslanci, novinarji in vsi, ki vas to zanima! Še enkrat! Tolminci, Kobaridci, Bovčani, Idrijčani, Cerkljani, Kanalci, pa še kdo, to je večina oziroma vsaj dve tretjini regije smo PROTI imenu GORIŠKA za predvideno pokrajino. To, kar se gre FZG, je še en dokaz več, da se bodo tudi vse odločitve, pomembne za regijo, sprejemale na takšen – vsiljen način. Taki pokrajini rečemo lahko samo: ne, hvala. Zakaj si ne upate predlagati referenduma in ga izvesti na celotnem teritoriju bodoče pokrajine? Dajte na tem referendumu vse opcije na mizo: Severna Primorska, Posočje in Goriška. Predlagam, da se na to temo razpiše referendum v Posoški/Severnoprimorski regiji.

To je povzetek zadnjega upora novogoriškemu prizadevanju, da bi pokrajino, ki je večina tako ali tako ne pričakuje posebej evforično, poimenovali tako, kot želi tisti, ki bo od pokrajine imel največ. Torej Nova Gorica kot upravno središče. Zagovorniki imena Goriška si za izhodišče postavljajo poimenovanje, ki naj ustreza ljudem, ki na območju živijo in ki bodo upravljali bodočo upravno pokrajino. Poimenovanje naj zajame identiteto večjega dela prebivalstva na območju. Toda prav večji del prebivalstva (po območjih) se s poimenovanjem Goriška ne identificira ali je celo popolnoma proti takšnemu imenu. Trmoglavo vztrajanje in navajanje preživetih kulturno-zgodovinskih dejstev, ki vsaj od ločitve Gorice od slovenskega ozemlja ne velja več, samo še povečuje upravičen upor.

Olje na ogenj si zagovorniki prilivajo sami s cvetkami, kot je »Kje so še kraji, kjer jim je v petdesetih letih uspelo iz blatne, glinaste ravnice zgraditi mesto z univerzo?«. Opevajo torej povojni partijski ukaz z gradnjo novega mesta zaradi primerjanja mišic z Italijani, čeprav ima Nova Gorica zgodovinsko skupnega z Goriško samo idealno lokacijo. Nova Gorica ni Gorica, s skupnim mestnim avtobusom ali brez njega, z mejo ali brez nje. V hvalnici novogoriškemu uspehu, ki ga je sicer večinoma omogočila igralniška dejavnost Hita, vzvišeno izničujejo »žrtve«, ki so bile potrebne v okoliških mestih, krajih in predvsem hribovskih vasicah, da na nekoč blatnih in glinastih ravninah beton ni sameval. Kakor da Bovec, Vipava, Kanal ob Soči, ali Idrija ne obstajajo. Goriška danes ni kulturno-zgodovinsko dejstvo, ampak aroganca.

Taksa za taksi

Sodeč po zadnjih usmeritvah turizma, se tolminskemu in kobariškemu območju obetajo lepi časi. Vložki v dejavnost se navkljub samo dvomesečni pravi turistični sezoni očitno izplačajo, kar potrjuje zadovoljstvo lastnikov nastanitvenih zmogljivosti, gostov in prijavljanje na razpise za nepovratna sredstva iz programa Soča. Toda pomanjkljivosti ni mogoče skriti, ki jih ni malo; od kadrovske težave, ponudbe, postrežbe, označb ali zlasti težav z mobilnostjo. Obiskovalec območja je namreč odvisen predvsem od lastnega prevoznega sredstva, na javni prevoz se ne more zanašati. Zato bi bilo dobro poleti razmisliti o uvedbi nekakšne krožne (avtobusne) linije, ki bi povezovala vasi in središča, da bi vsi živeli tudi med tednom in imeli večjo možnost zaslužka. Morda iz turistične takse ali drugih virov.

Blaž Močnik